

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Thor Pedersen må altså svare heroppe fra Folketingets talerstol på, om Venstre vil tilbageføre virkningerne af pinsepakken, hvis det er sådan, at Venstre kan få flertal for det.

Man har kritiseret pinsepakken ved samtlige forhandlinger siden sommeren 1998, og nu må vi vide det: Vil man tilbageføre disse virkninger? Jeg skal pege på, at stort set alle andre end Venstre og de øvrige borgerlige partier tilkendegiver, at pinsepakken har haft den rigtige virkning. Jeg så på en bus her til morgen, at der er 20 pct. flere solgte lejligheder end sidste år ved samme tid, og det tyder jo ikke på, at det går helt forfærdeligt.

Lad mig sige om det med de offentligt ansatte, at det er jo sådan nu, at beskæftigelsen er steget på det private arbejdsmarked langt, langt over det, vi har set inden for det offentlige. Lad mig også spørge: Vil Venstre fjerne disse offentligt ansatte? Hvad skal der så ske med børnene, de gamle og de syge, som er blevet passet under den socialdemokratisk ledede regering? Det må vi også vide.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har stadig ikke helt forstået rækkevidden af Venstres frit valg på børnepasningsområdet. Sådan som jeg forstod hr. Thor Pedersen, skulle man have anvist en plads af kommunen, men hvad hvis man ikke får anvist den? Har familien så ingen rettigheder med hensyn til tilskud til f.eks. at ansætte en ung i huset, eller til at familien selv passer egne børn?

Så hørte jeg også hr. Thor Pedersen sige, at kommunen højst kunne give 85 pct. af den udgift, man havde på institutionspladsen. Men betyder det, at en kommune – lad os tage en socialdemokratisk kommune – som siger, at den vil give 0 kr. til, at pengene følger barnet, også vil give 0 kr. til, at man kan ansætte en ung i huset. Ligger det også i Venstres forslag, eller hvordan vil man forholde sig til den situation?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Til hr. Kim Behnke bliver svaret det samme på spørgsmålet om skattelettelser: Vi ønsker en skattereform, vi ønsker, det bedre skal kunne betale sig at tage arbejde, og at der altid er en meget klar fordel ved at komme i arbejde i for-

hold til at være i passiv forsørgelse. Det kræver skatteomlægninger, og det kræver også et jobfradrag. Vi ønsker også, at ejendomsværdiskatten skal væk på lige fod med lejeværdiskatten.

Men det, vi siger, er blot, at vi ønsker at skaffe finansieringen til at reducere statens gæld og at bruge det provenu eller den sparede renteudgift til egentlige skattelettelser. Vi har et ansvar over for de kommende generationer for, at den gældsbyrde, som min generation efterlader, bidrager vi selv til at nedbringe, således at de kun skal betale min pension, og ikke også skal betale den gæld, som min generation har efterladt.

Hr. Vernersen spørger, om vi vil fjerne de offentligt ansatte. Nu ligger der ikke det i det, når man siger, at man stopper væksten i de offentlige udgifter, at man også fjerner offentligt ansatte. Der er tale om, at man omfordeler, man effektiviserer, man omdisponerer. Sådan er det, og sådan har det altid været for at møde kommende behov, og den almindelige vækst, der er i et samfund, når det gælder den samlede produktion, er jo det, der gør, at man er i stand til at reducere skattetrykket ved et kendt service-niveau.

Kan vi finde pengene til at ændre pinsepakken, bliver der spurgt. Jamen der er ingen tvivl om, at vi ønsker at pille tidsler ud af pinsepakken, og det vil vi gøre i samme takt, som vi skaffer finansieringen.

Hr. Kofod-Svendsen spørger, hvad det er, man egentlig kan som familie. Det er rigtigt forstået, at hvis man ikke får anvist en plads af kommunen, har man ikke mulighed for at vælge noget, som kommunen skal betale til, og sådan er det også i dag. Men vi siger, at hvor man har fået anvist en plads, får man ret til f.eks. at vælge en puljeordning eller ansætte en ung i hjemmet, og det kan man ikke gøre i dag, medmindre kommunen godkender det.

Når det gælder familien, er det rigtigt forstået, at det er kommunen, der bestemmer, om den vil give tilbudet til den familie, der har fået anvist en plads. Hvis den ønsker selv at passe barnet, kan den modtage et beløb, og dér er det kommunen, der fastsætter det, og det kan være nul kroner. Det vil sige, at man ikke i den kommune ønsker at gøre brug af det. Men ellers er grænsen, at en kommune ikke kan beslutte at give mere end 85 pct. af det, som en tilsvarende plads koster. Og dette beløb er så skattepligtigt for den familie, der modtager det.